

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Homine Spirituali

Walenburch, Adrian van
Walenburch, Peter van

Antverpiae, 1666

8. Consid. De utilitate ex operatione Christi Iesu in fidelibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10007

40 *De Homine spirituali*
fidei; aut fidem complent, tanquam
causæ principales, sed velut instru-
mentales: quamvis sublimiori mo-
do considerati Ministri Ecclesiæ,
tanquam Christo uniti, in quibus,
& per quos Christus operatur, sim-
pliciter de eis verum sit, quòd com-
pleant ea, quæ desunt fidei fide-
lium: quia, sicut dicit Apostolus:
(a) *Dei adiutores sumus.*

CONSIDERATIO VIII.

*De utilitate ex operatione Christi IESU
in fidelibus.*

I. **V**tilissima est operatio Chri-
sti in fidelibus, fructumque
adfert varium. Nam unitas fidelium
cum Christo, operatur unitatem fi-
delium inter se, omnibus & singulis
uni Christo unitis. (a) *Omnes vos unum
estis in Christo IESU.*

2. Et

(a) 1. Cor. 3. 9. (b) Galat. 3. 28.

2. Et sic eam unitatem describit Apostolus : (a) *Vnum corpus, & unus spiritus : sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae.* Omnes fideles sunt unum corpus. Sed quo vinculo inter se colligantur? neque enim multa corporis membra unum fiunt corpus, nisi vinculo aliquo mediante. In corpore humano ejusmodi vinculum est anima, seu spiritus hominis : in corpore mystico, quod est Ecclesia, cujus caput Christus est, ejusmodi vinculum est spiritus Christi. Ideò dicit Apostolus : *Vnum corpus, & unus spiritus ;* hoc est, unum corpus, quia unus spiritus, omnia membra conjungens. Atque ex hac unitate infert unitatem spei vocationis nostræ.

3. Ex unitate existentia, sequitur notitia istius unitatis: ex notitia istius unitatis, sequitur amor cognitæ unitatis. Atque hinc dicit Apostolus:

(a) *Ephes. 4. 4.*

stolus : Veritatem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compactum & connexum per omnem juncturam sub-
 ministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in adificationem sui in charitate.

4. (b) Si omnes unum sumus in Christo IESU, & sub capite Christo, eaque unitas, declarante Apostolo, plenissimè cognoscatur; utique necessè est, ut diligamus eam unitatem. Huic verò dilectioni illud est consequens, ut veritatem faciamus in charitate, ut ex vera charitate operemur; quatenus crescimus in illo, qui est caput Christus. Nam spiritu Christi totum corpus Ecclesie compactum & connexum est; dùm membra membris per mutuam ex charitate subministrationem copulan-

(a) Ibid. v. 15. (b) Vid. S. Paulin. Epist. 1. Bibl. Patr. Tom. 5. pag. 142. P.

pulantur ; dùm membra membris, secundùm exigentiam uniuscujusque membri, cooperantur. Ità fideles pro toto Ecclesiæ corpore solliciti sunt, totumque corpus Ecclesiæ, tanquam semetipsas, ædificant in charitate.

5. Quotquot fideles hanc regulam sequuntur, securè dicunt cum Apostolo : (a) *Mihi vivere Christus est, & mori lucrum. Quod si vivere in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro. Coarctor autem è duobus : desiderium habens dissolvi & esse cum Christo, multò magis melius : permanere autem in carne, necessarium propter vos.*

6. Age fidelis anima, Christo IESU tuo unita, ut in prosperis, & adversis tuum vivere Christus sit, tua vita sit Christus ; qui est via, veritas, & vita. Per unionem mysticam Christus tibi via est : neque enim potes ad altiora conscendere, nisi

(a) *Philip. i. 21.*

nisi fueris in hac via. Quando hanc unionem cognoscis, Christum in teipso cognoscis, & teipsum in Christo, qui est veritas. Non potes Christo esse unitus, & cognoscere unionem tuam cum Christo, nisi hanc unitatem cognitam amans, etiam diligas Deum super omnia, & proximum sicut teipsum; & sic Christus tibi vita est.

7. Itaque, pia anima, renuncia vitæ, renuncia & morti: ac te Domino tuo committe, illi vivens, ille moriens; imò potiùs permitte, ut *Christus Iesus*, vita tua, in te vivat, in te moriatur, secundùm beneplacitum misericordissimæ voluntatis suæ. Erit fructus operis, si tu in Christo, & in te Christus pergat vivere: melius bonum obtinebis, si dissoluta à corpore ad Christum transferis, jungenda illi in beata æternitate, ubi *Iesus Christus* est omnia in omnibus.

8. Interim

8. Interim dicas cum Apostolo:
 (a) Sequor, si quo modo comprehendam, in
 quo & comprehensus à Christo IESU. Se-
 quor voluntatem Dei, qui dedit ut
 sequer: sequor suaviter invitan-
 tem, & suavitate sua infirmam vo-
 luntatem meam benignè trahen-
 tem: sequor adjuvantem, & adiu-
 torio suo me ad complexum IESU
 Christi perducentem, qui me nimio
 amore, nescio an debitè redaman-
 tem, certè volentem, aut deside-
 rantem plenissimè redamare, com-
 plectitur. (b) Ita conversatio nostra in-
 calis est: undè & Salvatorem expectamus
 Dominum nostrum Iesum Christum.

9. Sed hoc ipsum ulteriùs explican-
 dum: (c) Ego me non arbitror apprehen-
 disse. Quid ergo facio? Quæ retrò oblitus,
 in ea quæ ante sunt extensus secundum in-
 tentionem sequor. Adhuc (d) sequor ad pal-
 mam

(a) Philip. 3. 12. (b) Ibid. v. 20. (c) S.
 Augustinus. de Verb. Apost. Serm. 15. c. 15.
 Tom. 10. pag. 130. D. (d) Phil. 3.

mam superna vocationis Dei in Christo
 IESU adhuc sequor, adhuc proficio,
 adhuc ambulo, adhuc in via sum,
 adhuc me extendo, nondum per-
 veni. Ergò si & tu ambulas, si te ex-
 tendis, si ea quæ ventura sunt co-
 gitas, obliviscere præterita, noli in
 ea respicere, ne ibi remaneas ubi re-
 spexeris. Memento uxoris Loth.
 (a) Quotquot ergò perfecti, hoc sapiamus.
 Dixerat, non sum perfectus: & dicit:
 Quotquot perfecti hoc sapiamus. Ego me non
 arbitror apprehendisse. Non quia iam ac-
 ceperim, aut iam perfectus sim: & dicit:
 quotquot perfecti hoc sapiamus. Perfecti,
 & non perfecti, perfecti viatores,
 nondum perfecti possessores. Et ut
 noveritis, quod perfectos viatores
 dicat, qui iam in via ambulant, per-
 fecti viatores sunt: ut scias viatores
 cum dixisse, non habitatores, non
 possessores; audi quid sequitur:
 Quotquot ergò perfecti hoc sapiamus, & si
 quid aliter sapitis, ne fortè subrepat
 vobis,

vobis, quia aliquid estis. (a) Qui autem putat seipsum esse aliquid, cum nihil sit, seipsum seducit. Et qui se putat aliquid scire, necdum scit quemadmodum oporteat aliquid scire: ergo & si quid aliter sapitis, quasi parvuli, id quoque vobis Deus revelabit. Verumtamen in quo pervenimus, in eo ambulemus, ut revelet nobis Deus, & quod aliter sapimus, in quo pervenimus, non in eo remaneamus, sed in eo ambulemus. Videtis quia viatores sumus. Dicitis, Quid est ambulare? Breviter dico proficere, ne fortè non intelligatis, & pigriùs ambuletis. Proficite fratres mei, discutite vos semper sine dolo, sine adulatione, sine palpatione. Non enim aliquis est intus tecum, cui erubescas, & iactes te. Est ibi: sed cui placet humilitas, ipse te probat. Proba & te ipsum tu ipse. Semper tibi displiceat quod es, si vis pervenire ad id quod nondum es. Nam

(a) Galat. 6.

es. Nam ubi tibi placuisti, ibi remansisti. Si autem dixeris sufficit, & peristi: Semper adde, semper ambula, semper profice: noli in via remanere, noli retrò redire, noli deviare. Remanet, qui non proficit, retrò redit, qui ad ea revolvitur, unde iam abscesserat: deviat qui apostatat. Meliùs est claudus in via, quàm cursor præter viam.

10. Modum ambulandi in Christo, qui est via, proponit Apostolus: (a) *Sicut accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate.* Accepistis cum infirmum, ut gloriemur in infirmitatibus nostris, vel potiùs ipsius, quia ipse eas in nobis, & nobiscum tolerat; tanquam nobis per spiritum suum unitus. Accepimus IESUM humilem & mansuetum, ut in humilitate & mansuetudine ambulantes, *Iesum Christum* in omnibus

(a) Coloss. 2. 6. Vid. S. Paulin. *Epist.* 2. *Bibl. Patr. Tom. 5. pag. 148.*

nibus referamus. Accepimus Iesum Christum, qualis describitur in Evangelio; proindè opus est, ut in vita nostra, Christi vita, in nobis viventis, eluceat. Ideò dicit fide-
 li Discipulus: (a) Debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.

11. Estis (b) consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitavit illum à mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis & praputio carnis vestrae, convivificavit cum illo. In quem finem? nisi ut consideretis, (c) Si mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi; non in operibus huius mundi ambulandum esse.

12. Itaque (d) Si consurrexistis cum Christo: quae sursum sunt quarite, ubi Christus est in dextera Dei sedens. Quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mortui enim estis: & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Quod con-

C

sur-

(a) 1. Ioan. 2. 6. (b) Ibid. v. 12. (c) Ibid. v. 20. (d) Coloss. 3. 1.

surrexerimus cum Christo, invitat nos, ad ascendendum cum Christo, & quærendum cœlestia. Debitè quæremus cœlestia, si desierint nobis sapere, quæ sunt super terram. Desinent nobis sapere, quæ sunt super terram, si quæ sursum sunt sapiant. Quantum de terra sapit, tantum de cœlestium sapore discedit. Nisi cœlestia plenè sapiant, nec plenè quærantur. Qui mortuus est huic mundo, non sapit quæ sunt hujus mundi. Per unionem cum Christo, abscondita est in Deo vita nostra: sed abscondita cum Christo: felicissimè latens, quia cum Christo latens, in Deo latens; cui nihil sapiat, nisi quod Christi est, nisi quod Dei.

13. Hinc præclarè dicit Apostolus: (a) *Expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes novum eum qui renovatur in agnitionem, secundum*

1706-

(a) *Ibid. v. 9.*

imaginem eius qui creavit illum. Vbi non est Gentilis & Iudaeus, circumcisio & praeputium, Barbarus & Schyta, serius & liber: sed omnia & in omnibus Christus. In omnibus fidelibus, cujuscumque conditionis sint, est Christus: & in omnibus fidelibus, cujuscumque conditionis sint, est omnia Christus: quia Christus in ipsis est: quia Christus cognoscit sua membra, & membra suum caput cognoscunt: quia Christus amat suam carnem & fovet, & vicissim à sua carne amatur, & in membris suis fovetur. Hinc vivunt fideles in Christo; quia Christus ipsorum vita est, & principium omnis bonæ operationis; per cujus gratiam, deposito veteri homine, induitur novus, qui per agnitionem & amorem tanti boni renovatur, ut in se gerat imaginem Creatoris sui.

14. Quia verò Christus in omnibus fidelibus est, & omnes fideles unum sunt in Christo, dicit Aposto-

lus : (a) *Donantes vobismetipsis*, si qui adversus aliquem habet querelam; sicut & Dominus donavit nobis : ita & nos. Non deberent esse offensiones inter fideles : sed quia hoc, per humanam infirmitatem, obtineri non potest; non deberent tamen esse querelæ de offensionibus : & quia hoc rursus obtineri non potest; si quis adversus aliquem habet querelam, donet sibi-ipsi. Consideret, non alium Christum debere vivere in offendente, alium in se; sed eundem in se, & in offendente; adeoque se de jure unum esse cum offendente; adeoque condonationem non fieri offendenti, ut diverso, sed sibi ipsi, ut uno cum offendente. Consideret, & Christum nobis condonasse, & sic necessarium esse, ut & nos condonemus; siquidem Christus in nobis, qui semper manet sibi-similis, promptus est ad condonandum. 15. Ut

(a) *Ibid. v. 13.*

15. Ut hoc ipsum facile præstetis ; (a) *Super omnia hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis. Et pax Christi exultet in cordibus vestris, inquam & vocati estis in uno corpore: & grati estote.* Magnum motivum est condonandi proximo, perpendere naturam charitatis à Deo nobis donatæ: neque enim charitas Christi tantummodò unit partes conveniētes, sed etiam aliquatenus disconvenientes; quia mediâ condonatione tollit disconvenientiam; ideoque est vinculum perfectissimum, perfectioni fidelium testimonium perhibens. Disconvenientiâ fidelium per charitatem condonantem sublatâ, admirabilis illa pax Christi, ad quam vocati sunt, exultat in cordibus eorum, unitatem corporis conservans & promovens: gratiasque perpetuas Deo pacis retribuent.

C 3.

16. Por-

(a) *Ibid. v. 14.*

16. Porrò illi, qui curam proximi habent, multò magis tenentur considerare unitatem suam cum proximo in *Christo Iesu*. Sic enim dicit Apostolus : (a) *Nunc vivimus : si vos statis in Domino*. Quia enim una est Apostoli & fidelium vita in *Christo Iesu* ; quia fideles illos genuerat in *Christo Iesu* , agnoscit vitam suam in fidelibus, quam non amare non potest, tamquam suæ vitæ in uno corpore identificatam : ideò dicens, se vivere , si illi vivant in Domino.

17. Sed ne quis nimium tribuat suæ perfectioni, resumamus illud : (b) *Ego me non arbitror apprehendisse. Unum autem*. Quid unum, nisi ex fide vivere, spe salutis æternæ, ubi erit plena & perfecta iustitia? In cuius comparatione damna sunt, quæ transitoria sunt, & stercorea quæ reprobanda sunt. Quid ergò! *Unum autem*

(a) *1. Thess. 3. 8.* (b) *S. Aug. Ser. de Dom. 5. post Epiph. tom. 10. pag. 244. C.*

autem, qua retrò oblitus, in ea qua antè sunt extensus, secundùm intentionem sequor ad palmam supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. Et ad eos, qui de sua perfectione possent præsumere; Quotquot autem perfecti sumus, hoc sapiamus. Iam dudum dixerat se imperfectum, nunc autem perfectum. Quare, nisi quia ipsa est perfectio hominis, invenisse se non esse perfectum?

CONSIDERATIO IX.

In quo consistat ratio Hominis spiritualis.

EX dictis facilè explicatur, in quo consistat ratio Hominis spiritualis. Nihil enim aliud est homo spiritualis, quàm fidelis in Christo, vel potiùs Christus in fidei. Quis enim magis est homo spiritualis quàm Dominus noster Iesus Christus? Quapropter, si Christus